

Τη συνέντευξη πήραν οι Τζέλα Αλιπράντη και Παύλος Κλαυδιανός

Τα ταξίδια του πρωθυπουργού σε Παρίσι και Βερολίνο έχουν σημασία γενικότερη, αλλά και ειδική όσον αφορά την προσπάθειά του να φτιάξει τις σχέσεις που είχε χαλάσει όταν ήταν στην αντιπολίτευση.

Νομίζω ότι τρία στοιχεία προκύπτουν από αυτά τα ταξίδια. Το πρώτο είναι ότι ο αρχηγός της ΝΔ όσο βρισκόταν στην αντιπολίτευση επένδυσε σε έναν λαϊκιστικό λόγο -όπως στο παράδειγμα των Πρεσβών ή την καταστροφολογία για τα οικονομικά της χώρας- από τον οποίο τώρα προσπαθεί εναγωνίως να αποσυνδεθεί. Αυτό τον οδηγεί σε μια διαρκή αντίφαση. Το δεύτερο -το οποίο προκύπτει από αυτήν την αντίφαση- σχετίζεται με την έμμεση παραδοχή του κυρίου Μητσotάκης ότι η χώρα μας έχει σημαντικές δυνατότητες για την επόμενη μέρα χάρη στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Η περίπτωση με τα capital controls είναι χαρακτηριστική, όσο και αν προσπαθεί η ΝΔ να παρουσιάσει την άρση τους σαν προϊόν της δικής της πολιτικής. Το τρίτο έχει να κάνει με την απροθυμία ή την αδυναμία της ΝΔ να διαπραγματευτεί. Δείτε το παράδειγμα με τα πλεονάσματα. Επένδυσε προεκλογικά στην προοπτική της μείωσής τους και συνδέσε τις φοροελαφρύνσεις με αυτήν και τώρα, στο Παρίσι και στο Βερολίνο, δεν κάνει κουβέντα για το ζήτημα, ενώ παραπέμπει στο μακρινό 2021 τις όποιες, απροσδιόριστες πλέον, φοροελαφρύνσεις.

Η κοροϊδία με τα πλεονάσματα

Τα πλεονάσματα, όμως, ήταν κομβικό σημείο στο προεκλογικό πρόγραμμα της ΝΔ, πάνω στη μείωσή τους είχε βασίσει τις πολιτικές ελάφρυνσης που είχε εξαγγείλει. Άρα τώρα τι σημαίνει αυτό;

Σημαίνει ότι η ΝΔ στην αντιπολίτευση πορεύτηκε με τα παλιά καλά εργαλεία του παραδοσιακού πολιτικού συστήματος: έταξε πολλά, γνωρίζοντας ότι θα πράξει λίγα. Κάθε μέρα ακούγαμε για την υπερφορολόγηση του ΣΥΡΙΖΑ και ότι μόνο η ΝΔ μπορεί να φέρει άμεσες φοροελαφρύνσεις. Πέρασαν δύο μήνες από τις εκλογές του Ιουλίου και σχεδόν το ζήτημα έχει εξαφανιστεί από την κυβερνητική ρητορική. Όταν πιάστηκε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος δήλωσε ότι θα θέσουν το ζήτημα από το 2021 και μετά. Εδώ υπάρχει το στοιχείο της κοροϊδίας, γιατί γνωρίζουν ότι αν είναι να γίνει κάτι με τα πλεονάσματα, θα πρέπει να γίνει τώρα, γιατί ούτως ή άλλως ο περιορισμός που έχει τεθεί στη χώρα είναι μέχρι το 2022. Η συζήτηση για τα πλεονάσματα θα έπρεπε να έχει ήδη ξεκινήσει από τη στιγμή που η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είχε διαμορφώσει όλες τις προϋποθέσεις για μια επιτυχή διαπραγμάτευση.

Πώς δηλαδή;

Η Ελλάδα χάρη στη συλλογική προσπάθεια του ελληνικού λαού δεν είναι

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΕΞΗ ΧΑΡΙΤΣΗ, ΕΚΠΡΟΣΩΠΟ ΤΥΠΟΥ ΣΥΡΙΖΑ

Ο ΣΥΡΙΖΑ να εμβραθύνει με τη νέα γενιά και τον

πια μια χώρα σε καθεστώς χρεοκοπίας. Αυτό είναι η βάση της διαπραγμάτευσης. Και πάνω σε αυτό υπάρχουν και άλλα δεδομένα: η αξιοπιστία της, η έξοδος από το μνημόνιο, το σημαντικό αποθεματικό που διασφαλίζει τις υποχρεώσεις της έναντι του χρέους. Και ας μην ξεχνάμε ότι επί των ημερών του ΣΥΡΙΖΑ είχαμε δημιουργήσει ένα μηχανισμό που έδινε τη δυνατότητα μείωσης των πλεονασμάτων χωρίς να υπάρξει ζήτημα τήρησης των συμφωνηθέντων. Με αυτό το εργαλείο θα μπορούσαμε να προχωρήσουμε σε στοχευμένες ελαφρύνσεις. Και τι έκανε η ΝΔ; Απαξίωσε και αχρήστευσε τα διαπραγματευτικά εργαλεία της χώρας. Πρόκειται για μια επιλογή εξαιρετικά προβληματική, καθότι μπαίνουμε σε μια περίοδο πολύ έντονων αναταράξεων στη διεθνή οικονομία. Η προοπτική μίας ευρωπαϊκής ύφεσης διαπλέκεται με τον εμπορικό πόλεμο ΗΠΑ-Κίνας και ήδη σχολιαστές επισημαίνουν τα έντονα προβλήματα της γερμανικής οικονομίας. Σε μία τέτοια συνθήκη η Ελλάδα όφειλε να συνεχίσει να οικοδομεί μέτρα θωράκισης -το λέω σχηματικά ένα «μαξιλάρι ασφαλείας»- και να προχωρήσει σε μέτρα επεκτατικά ενεργοποίησης της οικονομικής δραστηριότητας. Οι προτεραιότητες, όμως, της κυβέρνησης της ΝΔ είναι διαφορετικές. Όπως είπε ο κ. Μητσotάκης στο Βερολίνο να προχωρήσουμε «πιο γρήγορα και πιο βαθιά από τις μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες που είχαν επιβληθεί τις εποχές των μνημονίων»...

Ενώ συμβαίνουν όλα αυτά και η κυβέρνηση παίρνει μέτρα, αλλά και προετοιμάζει μέτρα, ο ΣΥΡΙΖΑ δείχνει να μην έχει βρει το ρυθμό του ως αντιπολίτευση και να περισπάται με τα εσωκομματικά του.

Αν και είμαι ο τελευταίος που θα αρνηθώ ότι πρέπει να είμαστε πιο απαιτητικοί από τον εαυτό μας, δεν νομίζω ότι μας λείπει ο ρυθμός. Το τελευταίο διάστημα η κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ με στοχευμένες παρεμβάσεις έχει αναδείξει για παράδειγμα τις θεσμικά και κοινωνικά απαράδεκτες πρωτοβουλίες του κ. Βρούτση στα εργασιακά. Το κύριο ζητούμενο για την επόμενη μέρα, και εκεί συμφωνώ ότι έχουμε να κάνουμε περισσότερα, είναι η σύνδεση της κοινοβουλευτικής δράσης με την κοινωνική δυναμική. Πώς, δηλαδή, θα συνομιλήσουμε με τις κοινωνικές αντιστάσεις και τις αναζητήσεις δυναμικών τμημάτων της ελληνικής κοινωνίας που αρχίζουν να δυσφορούν με τη συντηρητική παλινόρθωση που έχει φέρει η ΝΔ. Προφανώς όλα αυτά διαπλέκονται με το εγ-

χείρημα της πολιτικής και οργανωτικής

“

Εδώ υπάρχει το στοιχείο της κοροϊδίας, γιατί γνωρίζουν ότι αν είναι να γίνει κάτι με τα πλεονάσματα, θα πρέπει να γίνει τώρα, γιατί ούτως ή άλλως ο περιορισμός που έχει τεθεί στη χώρα είναι μέχρι το 2022. Η συζήτηση για τα πλεονάσματα θα έπρεπε να έχει ήδη ξεκινήσει από τη στιγμή που η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είχε διαμορφώσει όλες τις προϋποθέσεις για μια επιτυχή διαπραγμάτευση.

αναβάθμισης του ΣΥΡΙΖΑ.

Το δόγμα του σοκ

Η κυβέρνηση από την άλλη γιατί πιστεύεις ότι δεν έχει επιλέξει ένα πιο χαμηλό προφίλ, αλλά ξεκίνησε απευθείας με μετωπικά μέτρα;

Νομίζω ότι η κυβέρνηση επιλέγει να εφαρμόσει το δόγμα του σοκ. Αφενός για να προλάβει κοινωνικές αντιδράσεις, αφετέρου για να πείσει ότι είναι αποφασισμένη και αποφασιστική. Εδώ η ΝΔ εγγράφεται σε ένα ανησυχητικό ευρωπαϊκό παράδειγμα, όπου η «αποφασιστικότητα» αναδεικνύεται σε αυτοσκοπό, δίχως καμία έγνοια για το περιεχόμενο της οποιας δράσης. Που οδηγεί αυτό; Σε σκηνοθετημένες παρεμβάσεις στα επιμέρους και στην πλήρη αδράνεια στα συσυστηματικά. Για να το πω με ένα παράδειγμα, κλούβες στα Εξάρχεια, αλλά

αφωνία για τα πλεονάσματα στις ευρωπαϊκές συναντήσεις.

Ο ΣΥΡΙΖΑ θα πάρει πρωτοβουλίες συνάντησης με τα συνδικάτα, άλλες οργανώσεις, τα κινήματα, θα διαμορφώσει πιο ισχυρές βάσεις στην κοινωνία;

Αυτή τη στιγμή το συνδικαλιστικό κίνημα βρίσκεται εν υπνώσει και συχνά, ιδίως στα μάτια των νεότερων εργαζομένων, απαξιωμένο μέσα από τη γραφειοκρατικοποίηση και την κομματικοποίησή του. Το ζητούμενο -και ζητούμενο και για τον ΣΥΡΙΖΑ- είναι η αναζωογόνηση του να έρθει μέσα από νέες μορφές οργάνωσης, τη δράση των αόρατων της εργασιακής καθημερινότητας και την επανασύνδεσή του με τα μεγάλα ερωτήματα της εποχής μας. Μια τέτοια προοπτική δεν αφορά τον ΣΥΡΙΖΑ στενά ως κόμμα. Τον αφορά ως κοινωνική και πολιτική δυναμική που εκφράζει τα συμφέροντα του κόσμου της μισθωτής εργασίας.

Επιτελικό κράτος αδράνειας και συμφερόντων

Η ΝΔ φτιάχνει ένα ιδιωτικό, επιτελικό κράτος, μιλά για αποτελεσματικότητα, αποκομματικοποίηση κτλ. Πώς θα το αντιμετωπίσετε αυτό και στο ιδεολογικό πεδίο;

Η έννοια της αποτελεσματικότητας δεν είναι ιδεολογικά και πολιτικά ουδέτερη. Αποτελεσματικότητα για ποιους; Η κυβέρνηση προσπαθεί και πάλι επικοινωνιακά να στήσει μια εικόνα, που όμως προσκρούει στις ιδιες της τις επιλογές, που μετεωρίζονται ανάμεσα στον παλαιοκομματισμό και την πρόσδεση σε επιχειρηματικά συμφέροντα. Αν προσθέσουμε και την ήδη ορατή αποτελεσματικότητα -βλ. Σαμοθράκη- η εικόνα είναι απογοητευτική. Η δικιά μας δουλειά δεν περιορίζεται στο να αναδείξουμε αυτές τις διαστάσεις, αλλά να καταδείξουμε ότι η ρητορική του «επιτελικού κράτους» έχει ένα ζητούμενο: τη συντήρηση της αδράνειας και την ικανοποίηση συγκεκριμένων επιχειρηματικών συμφερόντων.

Αναμένεται τώρα η κατάθεση αναπτυξιακού σχεδίου από την κυβέρνηση.

Το αναμένουμε όντως με ενδιαφέρον, καθώς μέχρι τώρα η ΝΔ δεν έχει καταθέσει τίποτα που να παραπέμπει σε «σχέδιο» και δη για την ανάπτυξη. Αυτό είναι επιλογή της, καθώς της επιτρέπει να τσαλαβουτάει και να ικανοποιεί συγκεκριμένες δεσμεύσεις της στο όνομα της ανάπτυξης. Είδαμε, για παράδειγμα, να συνδέεται η ανάπτυξη και η προσέλκυση επενδύσεων με την υπόθεση του Ελληνικού. Στην πράξη γρήγορα καταλάβαμε ότι πρόκειται για ένα πυροτέχνημα, καθώς το θέμα είχε ήδη δρομολογηθεί από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό που προσπαθεί να κάνει τώρα η ΝΔ είναι, αλλάζοντας τη σύνθεση του ΚΑΣ και επαναφέροντας ζητήματα που είχαν λυθεί, να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα του επενδυτή. Στο ίδιο κλίμα είδαμε τον κ. Γεωργιάδη να λέει ότι θα δώσουμε σε ιδιώτες την αξιολόγηση όλων των επενδυτικών σχεδίων που θα κατατεθούν στον αναπτυξιακό νόμο και στο ΕΣΠΑ. Ενώ, δηλαδή, ο ΣΥΡΙΖΑ προσπάθησε να

ΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

καθιερώσει ένα καθεστώς διαφάνειας και αντικειμενικότητας στις επενδύσεις, η ΝΔ τώρα θέλει να επανέλθει σε πελατειακές λογικές των προηγούμενων χρόνων. Ο ΣΥΡΙΖΑ, θα ήθελα να θυμίσω, διαμόρφωσε για πρώτη φορά ένα συνεκτικό αναπτυξιακό σχέδιο, στο οποίο το ζήτημα των επενδύσεων συνδεόταν με κριτήρια για την περιβαλλοντική νομοθεσία, την εργασιακή προστασία, τη σύνδεση με άλλες κοινωνικές ανάγκες και προϋποθέσεις, θέματα που αναπτύχθηκαν εκτενώς και στα περιφερειακά αναπτυξιακά συνέδρια που διοργανώσαμε. Στη δική μας οπτική, ένα αναπτυξιακό σχέδιο δεν μπορεί να εκφυλίζεται σε μια ταμπέλα που θα γράφει με κεφαλαία γράμματα «Προσέλκυση Επενδύσεων Δίχως Κανόνες». Και δεν θα αφήσουμε τη ΝΔ να μετατρέψει τη χώρα σε ένα ανοικτό πεδίο δίχως κανόνες.

Συνταγματικές ακροβασίες

Η ΝΔ έχει θέσει ζήτημα αλλαγής του εκλογικού νόμου με τρόπο που να ανοίγει και ζήτημα συντάγματος. Ποια η γνώμη σου;

Νομίζω και σε αυτό το θέμα η ΝΔ επιλέγει την τακτική να μην εκδηλώνει πλήρως και με δεσμευτικό τρόπο τις προθέσεις της. Δεν έχει καταθέσει κάποιο νομοσχέδιο, αλλά διερευνά προθέσεις, ενώ την ίδια στιγμή ανακλύπτουν και αντιφάσεις. Ετσι, για παράδειγμα, ο κυβερνητι-

κός εκπρόσωπος κλήθηκε να αντικρούσει τον υπουργό Εσωτερικών όσον αφορά το ζήτημα της ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού. Αυτό έγινε όταν επισημάναμε ότι τα όσα έλεγε ο κ. Θεοδωρικάκος οδηγούσαν σε αλλοίωση του εκλογικού σώματος με εγγραφή νέων εκλογέων στο εξωτερικό. Εκεί που παρενέβη πράγματι γρήγορα η κυβέρνηση, είναι στο ζήτημα της τοπικής αυτοδιοίκησης όπου κατήγγησε την απλή αναλογική πριν ακόμα αυτή εφαρμοστεί! Στο

κλίμα αυτό διαρρέει ότι θα επαναφέρει την ενισχυμένη αναλογική στις βουλευτικές εκλογές. Εμείς θα υπερασπιστούμε το διαχρονικό αίτημα για την απλή αναλογική και ειλικρινά ελπίζουμε ότι η ΝΔ δεν θα προβεί σε συνταγματικές ακροβασίες -με τη συναίνεση του ΚΙΝΑΛ- για να την παρακάμψει.

Αυτή τη στιγμή, με εξαίρεση την Ελληνική Λύση, τα υπόλοιπα κόμματα του κοινοβουλίου βρίσκονται αριστερά της

ΝΔ. Τι σημαίνει αυτό για την πολιτική συμμαχιών του ΣΥΡΙΖΑ;

Νομίζω ότι αυτό το διάστημα διαμορφώνεται μια μεγάλη ευκαιρία για τον ΣΥΡΙΖΑ και σε κοινοβουλευτικό επίπεδο, αλλά και μέσα στην κοινωνία. Μετά και τα αποτελέσματα των εκλογών φάνηκε αναντίρρητα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η μεγάλη δύναμη του αριστερού - προοδευτικού σκέλους του πολιτικού φάσματος, είναι το μεγαλύτερο κόμμα της Αριστεράς στην Ευρώπη και οι συσχετισμοί συνολικά στο πολιτικό σύστημα Αριστεράς-Δεξιάς είναι τέτοιοι που επιτρέπουν να διαμορφωθούν συγκλίσεις και κοινοί βηματισμοί. Το κυριότερο, όμως, είναι ότι εδραιώνεται στη συνείδηση της κοινωνίας ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η δύναμη που υπερασπίζεται τα συμφέροντα των ασθενέστερων και μικρομεσαίων στρωμάτων, ενώ μπορεί να συνομιλήσει με στρώματα που ενδεχομένως μέχρι σήμερα δεν είχαν οργανική σύνδεση με την αριστερά. Το βασικό, λοιπόν, που έχουμε να κάνουμε το επόμενο διάστημα δεν είναι μόνο οι κοινοβουλευτικές συμμαχίες -χωρίς να υποτιμώ τη σημασία τους- αλλά κυρίως ο διάλογος και η σύνδεση με τους πολλούς και τις πολλές που ζητούν περισσότερα από τον ΣΥΡΙΖΑ. Από εκείνους που προσβλέπουν στον ΣΥΡΙΖΑ ένα δυναμικό, σύγχρονο πολιτικό και κοινωνικό φορέα που μπορεί να καταθέσει ένα συνολικό σχέδιο οικονομικής και κοινωνικής αναδιαμόρφωσης της χώρας.

Αναβάθμιση και διεύρυνση του ΣΥΡΙΖΑ

Βάσει των δεδομένων που προέκυψαν μετά τις εκλογές, δεν θα μπορούσε να προβλέψει κάποιος αναταραχή στον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά μόνο συζήτηση. Τι έγινε λοιπόν;

Η δημιουργική αναταραχή είναι προϋπόθεση μιας παραγωγικής συζήτησης. Και πώς αλλιώς θα μπορούσε να είναι; Είμαστε σε μια νέα συνθήκη. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αξιωματική αντιπολίτευση μετά από 4,5 χρόνια πολύ δύσκολης και επίπονης διακυβέρνησης, με επιτυχίες, αλλά και λάθη. Έχουμε εδραιωθεί πια ως μια μεγάλη, λαϊκή, αριστερή δύναμη και τώρα έχουμε μια μεγάλη ευθύνη: να συζητήσουμε οργανωμένα και παραγωγικά για το πώς προχωράμε. Η συζήτηση αυτή προφανώς θα έχει απολογιστικό χαρακτήρα, καθώς έχουμε να αναμετρηθούμε με την εξαιρετικά ενδιαφέρουσα εμπειρία ενός κόμματος της Αριστεράς στην κυβέρνηση σε ιδιαίτερα δυσμενείς συνθήκες. Στο πλαίσιο αυτό διερευνούμε την προοπτική για ένα ευρωπαϊκό συνέδριο με όλα τα αριστερά κόμματα με θέμα την εμπειρία του 2015-2019. Το βασικό, όμως, είναι πώς πάμε από εδώ και πέρα και αυτό προϋποθέτει και μια ανάλυση, που θα πρέπει να ξεφεύγει από εύκολες σχηματοποιήσεις, για το ποια είναι η ελληνική κοινωνία του 2019 και ποια κοινωνικά στρώματα μας στήριξαν τελικά. Η εκτίμηση που κάνω, είναι ότι θα δούμε μεγάλες διαφορές σε σχέση με όσα ξέραμε πριν την κρίση. Οι άνθρωποι που ψηφίζουν τον ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ούτε μόνο άνθρωποι της παραδοσιακής αριστεράς, ούτε μόνο πρώην πασόκοι, κεντροαριστεροί, σοσιαλδημοκράτες, αλλά και ένα πρεκαριάτο, που μπορεί να μην είχε σχέση με πολιτικά κόμματα, αλλά αντιλαμβάνεται ότι ο ΣΥΡΙΖΑ υπερασπίζεται τα συμφέροντά τους.

Κατά τη γνώμη σου, τι ήταν αυτό που έκανε τους νέους να πάνε τη δεύτερη Κυριακή στις κάλπες και να ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ; Ποια πρέπει να είναι η στάση σας

απέναντί τους;

Νομίζω ότι εδώ έχουμε ένα καλό παράδειγμα για το πώς οι τολμηρές κυβερνητικές πρωτοβουλίες συνδέθηκαν με κοινωνικές διεργασίες και αναζητήσεις. Το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια, τα μέτρα για τους νέους εργαζόμενους, η κατάργηση του υποκατώτατου μισθού, η επέκταση του συμφώνου συμβίωσης, η φαρμακευτική κρίση υπήρξαν τομές που κινητοποίησαν και ενθουσίασαν πολλούς και πολλές. Το διάστημα, λοιπόν, ανάμεσα στις ευρωεκλογές και τις εθνικές εκλογές διαμορφώθηκε μια κοινή συνείδηση ότι ο μόνος που μπορεί να αντιμετωπίσει τον επικείμενο κίνδυνο της συντηρητικής παλλινόρθωσης είναι ο ΣΥΡΙΖΑ. Εκεί είναι ένα μεγάλο ζητούμενο για τη σύγχρονη αριστερά: πώς θα συνομιλήσει- και αυτό σημαίνει να ακούσει- τις φωνές των νέων ανθρώπων και ιδίως εκείνων της εργασιακής επισφάλειας και πώς αυτή η σχέση θα λάβει πιο μόνιμα χαρακτηριστικά.

Σημείο εκκίνησης

Οι αποφάσεις στην Πολιτική Γραμματεία, όπως το ενιαίο κέντρο με την Προοδευτική Συμμαχία, διευθέ-

τησαν αυτά τα ζητήματα;

Η συζήτηση που έγινε στην Π.Γ. διαμορφώνει ένα σημαντικό σημείο εκκίνησης για την προσπάθεια στην οποία έχω αναφερθεί. Προφανώς τα δύσκολα και τα συναρπαστικά είναι μπροστά μας, γιατί θα βρεθούμε σε αχαρτογράφητα νερά. Μέχρι τώρα στο οργανωτικό πεδίο πηγαίναμε λίγο στα σίγουρα, τώρα πάμε σε μια λογική θαρραλέας διεύρυνσης -που προφανώς περιλαμβάνει και την κοινή προσπάθεια με τις δυνάμεις της Προοδευτικής Συμμαχίας, αλλά και όχι μόνο- που θα κορυφωθεί με το συνέδριο σε κάποιους μήνες. Το συνέδριο αυτό θα έχει ένα ιστορικό χαρακτήρα για τον ΣΥΡΙΖΑ και την αναβάθμισή του. Η διεύρυνση θέλουμε να είναι ποσοτική, να αποκτήσουμε δηλαδή περισσότερα μέλη, αλλά κυρίως ποιοτική, πώς δηλαδή θα αποκτήσουμε ισχυρούς αρμούς στην κοινωνία και με όσους μας προσεγγίζουν.

Αυτή η διεύρυνση τι θα σημαίνει ταυτοτικά και ιδεολογικά για τον ΣΥΡΙΖΑ;

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει μια μακρά διαδρομή, που όχι απλώς δεν την απεμπολούμε, αλλά χτίζουμε πάνω σε αυτή. Κατά συνέπεια δεν πρόκειται εδώ για μια αυτοκατάργηση ή υπέρβαση. Πρόκειται για μια τομή που αφορά το μεγάλο ερώτημα της μορφής του πολιτικού κόμματος στον 21ο αιώνα. Στο έδαφος αυτό η Π.Γ. αποφάσισε ότι πέραν όλων των άλλων, βασικό στοιχείο αυτής της προσπάθειας είναι η προετοιμασία μιας νέας πολιτικής διακήρυξης, που θα περιγράφει το ρόλο που θα πρέπει να έχει ο ΣΥΡΙΖΑ στις νέες συνθήκες. Η διακήρυξη αυτή διαπλέκεται με την προετοιμασία των θέσεων για το συνέδριο. Θέλουμε ένα κείμενο που θα συμπυκνώνει αφενός την εμπειρία από τη διακυβέρνηση του 2015-2019, και κυρίως θα περιγράφει το πώς αντιλαμβανόμαστε το ρόλο μιας σύγχρονης, ριζοσπαστικής αριστερής παράταξης και ενός πολυσυλλεκτικού κόμματος της αριστεράς, όπως είναι ο ΣΥΡΙΖΑ.